

es saia

PRINCE
TODIA

D'ALGAIDA

nº 43 Juliol de 1.984 preu: 65 ptes

JAUME FALCONER

EDITORIAL

Ha començat l'estiu i ja hem sentit molts de comentaris sobre el problema de l'aigua i queixes dels sectors del poble que teòricament disfruten d'aquest servei d'aigua potable. Si a hores d'ara ja no es poden abastir els usuaris, ves què passarà quan, en ple estiu, la demanda augmenti i els pous minvin el seu cabal...

Qualcú dirà que ja ens hem avesat a passar penúria d'aigua i que no val la pena parlar-ne. Però és que ja no es tracta de conformar-nos amb el que tenim: és evident que, si no milloren molt les coses i a Mallorca hi plou en quantitats molt abundants, el problema s'anirà agreujant i els actuals pous subministradors mancbaran i no podran seguir amb el ritme d'extracció que actualment mantenen.

Per altra part, aquest servei tan important segueix en mans de particulars amb un control mínim o nul per part de l'Ajuntament, que moltes vegades desconeix fins i tot les ampliacions que es van fent en la xarxa de canonades que duen l'aigua al casc urbà o a zones de foravila. Una política aquesta del "deixar fer" que ve d'enrera i que no fa més que empitjorar la situació.

Ja s'haurien d'haver pres mesures per trobar solucions al problema de l'aigua. I no sembla que la política del nostre Ajuntament vagi per aquest camí: Dins el Pla d'Obres i Serveis d'enguany s'ha aconseguit ajuda per a l'ampliació de l'entrada de Sa Talaieta i l'asfaltat d'un camí. I té demanada al Consell col·laboració tècnica per a les obres de l'enllumenat de Pina i Randa i asfaltat d'uns quants de camins més. Previsiblement, aquestes són les obres que es pensa dur endavant.

Ara bé, dins un ordre de prioritats, pensam que, molt més útil que asfaltar camins de foravila, seria fer prospeccions i cercar aigües subterrànies a fi d'assegurar l'abastiment d'aquest bé preciós a tot el poble. Com que el nostre Ajuntament no es distingeix per la seva profusió informativa, podria esser que anàssim errats i que hagi fet previsions i gestions sobre aquest tema, gestions que nosaltres desconeixem.

A ningú no se li escapa que la situació s'està fent insostenible i tothom accepta que anirà empitjorant. També és molt majoritària l'opinió que un bé col·lectiu tan vital com és l'aigua no es pot deixar en mans de la iniciativa privada sense una vigilància dels poders públics. En aquestes circumstàncies, l'Ajuntament no pot fer-se el sord, oblidar-se del problema i anar a remolc dels fets. El tema és massa important per tractar-lo de qualsevol manera i massa urgent per deixar-lo pels qui vendran darrere..

calaix de sastre

DUES LLIÇONS D'AMOR I RESPECTE AL CATALÀ.

Aquest mes el calaix recollirà unes petites disquisicions de política sociolingüística, fetes per una persona, necessari és aclarir-ho, que no és ni experta ni estudiosa en la matèria, però que té, ho proclam ben clarament sense falses modèsties estúpides, sensibilitat suficient per rebre en pròpia carn les humiliacions i els atacs que pateix la seva llengua, i encara, malgrat tot, la força necessària per denunciar-los públicament.

La motivació n'ha estat dues notícies que vaig llegir en els diaris. Aquests un dia donaven compte que un diputat socialista gironí pronuncià un discurs davant el Consell d'Europa en català!, locució que fou simultàniament traduïda a les altres llengües. Resulta, doncs, que el diputat català pot utilitzar la llengua pròpia en el Parlament europeu, i no pot fer-ho en el Parlament espanyol. Resultarà, doncs, que serem més estrangers dins el nostre Estat que a la resta d'Europa? A l'organisme europeu acudeixen representants de diversos pobles, i cadascú pot expressar-se en la seva llengua; la institució no fa més que proporcionar els mitjans tècnics, perquè l'enteniment i la comunicació siguin possibles. En les Corts espanyoles, el fet que tothom es pugui expressar en la llengua pròpia no és possible; aquí no es dona un tractament igualitari a tots els pobles, perquè segueixen bufant els mateixos vents imperialistes i colonialistes de sempre. Abans es feia amb la imposició de la "Formación del Espíritu Nacional"; ara, a cops de "Constitución" pels morros.

La segona notícia que cridà la meua atenció és una lliçó exemplar d'amor i de respecte cap a les cultures minoritàries. L'Estat suec ha proporcionat un mestre perquè una vintena de nins catalans, residents a Estocolm, puguin rebre les primeres lletres en la seva llengua familiar, el català. En canvi, ara i aquí, els al.lots mallorquins, menorquins i eivissencs no tenen de per si dret a l'ensenyament en català, la seva llengua pròpia, sinó que s'ha de sol·licitar permís a la Comissió Mixta, integrada per representants del Ministeri d'Educació i de la Comunitat Autònoma.

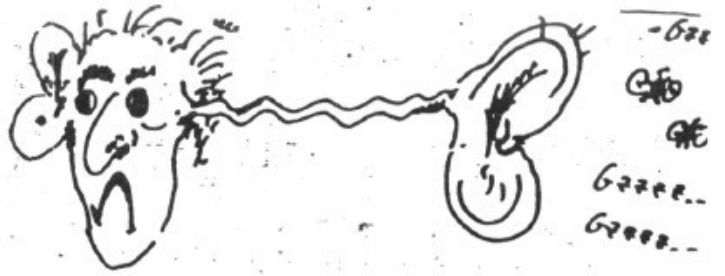
Els habitants d'aquestes Illes ens trobam en una situació tan humiliant, que no tenim, en la nostra terra, un dels drets humans més elementals, el dret a l'ensenyament en la llengua materna, en la llengua pròpia; aquest dret, ens el dóna l'Administració, si així ho troba convenient. Ens han col·locat en una conjuntura inversemblant. Allò que es considera "normal" o "natural" és rebre l'ensenyament en una llengua estrangera; la cosa "anormal" és rebre'l en la llengua pròpia. Un cas de colonialisme, d'intent d'usurpació de la nostra identitat.

Per afegir al banyat, l'Administració no dóna facilitats perquè les escoles aconseguisquin el permís per retornar a la normalitat; ans al contrari, tot són entrebancs i dificultats. I en darrer terme, si els aspirants, amb prou paciència i força de voluntat, superen totes les traves burocràtiques, aleshores els responsables de la Comissió Mixta no responen a la petició. Escoles com les de Lloret, Deià, Ferrerietes, ... fa mesos que esperen la concessió del permís per poder impartir les classes en català, en la nostra llengua.

Ara, una vegada que he escrit aquesta darrera frase, no puc resistir la temptació de reproduir-la altre cop: "permís per poder impartir les classes en la nostra llengua". La torn a llegir lentament: "permís...per...poder...impartir...les...classes...en...la...nostra...llengua". No hi puc donar passada.

En Calaix desastre

m'han dit que diuen

A Algaida, de tant en tant, sentim qualche notícia que mos fa riure, i a vegades fa plorera. S'altre dia sentírem a dir que han demanat permís per instal·lar una espècie de "safari" però amb animals prehistòrics; sí, tal com ho heu sentit, amb mamuts, diplodocus, ictiosauris, etc. de cartó o de plàstic, que se mouen no sabem com. Es que mos ho contava deia que ell trobava que ja n'hi ha molts d'animals passats de moda i que se mouen per unes idees prehistòriques. Però lo que li feia més gràcia, an aquest, és que s'Ajuntament hagi rebut aquests sol·licitud com a obra "d'interés social". No li veim en cap aspecte. Sa fàbrica d'asfalt, creim recordar, també va tenir sa qualificació de "social" perque havia de crear molts de llocs de feina...

Es que defensaren sa fàbrica perque crearia molts de llocs de feina mos haurien d'explicar quants n'hi ha d'algaidins que hi van a guanyar-se ses sopes allà.

També és curiós que un dels membres de s'Ajuntament vagi a informar a sa gent sobre es local des padrins... a Jaca! Sí, resulta que a s'excursió que feren pes Pirineus aragonesos (una excursió meravellosa, digueren tots) reuniren tota sa gent d'Algaida per informar-los de com està es tema de sa Rectoria, des projectes que té s'Ajuntament en quant a sa residència pes vells, de qui té tota sa culpa de que no s'hagi fet més aviat... O sigui que a Algaida tenim una manca total i absoluta d'informació, i "a fora Mallorca" a un grup d'algaidins que van a passejar els han de donar una lliçó, bastant electoralista, de com està es poble. No ho veim gens lògic.

Això mos fa pensar que si qualcú des qui no estan d'acord amb ses idees d'ES SAIQ s'atrevia, aviat tendriem dues revistes a Algaida. Però fer una revista amb una periodicitat i una constància du molta feina, i sempre és més ho de fer "informar" de paraula, dins es cafès o per plaça, que escriure-ho. Que, a més a més, té un gran perill, i és que lo escrit queda i ses paraules no, i poden dir "jo no ho vaig dir"...

Aviat es que no sabrà ballar "de bot" serà una espècie rara (prehistòrica). Com saben els nostres lectors, dins Obra Cultural fa anys que funciona una escola de ball es dissabtes horabaixa, i bastant animada per cert. Idò s'altre dia mos digueren que ja n'hi ha una altra, amb un professor estern, que en sap molt, i que s'ho passen molt bé. Només paguen cent pessetes cada hora i riuen molt.

A Algaida no estarem molt de temps a veure que ses entitats no faran cap Assemblea. Es caçadors l'any passat en feren una a sa que hi havia mitja dotzena de socis; decidiren no fer-ne més, i enguany ja no l'han convocada. A sa des futbol, aquest mes de juny, no arribaven a mitja dotzena i, a més a més, hagueren d'estar a s'escala des teatre perque no trobaren ses claus. No mos estranyaria que l'any qui ve ja no en fessin.

Es viatges de fi de curs de Ses Escoles se van normalitzant. Fa un parell d'anys aquest Sord va dir que no veia normal que es fessin a llocs com Andorra o Ceuta, i amb majoria de gent gran. Per cert que a qualcú li va caure malament aquest comentari. Però darrerament ja se fan a llocs molt més instructius, i hem sentit a dir que aviat només es faran per al.lots. Això és bo, que se vagin aclarint ses coses.

Es nou municipal (que vos pensàveu que no en parlariem?) ha començat a actuar i per Sa Plaça ja se nota, hi ha menys cotxes mal aparcats i s'autocar de línia ja pot passar qualque vegada sense haver de fer llevar cotxes. Idò, què vos pensàveu que diu sa gent? -A veure si durarà molt això!

Això sí, a sa Placeta no hi ha arribat. Allò segueix igual.

Per cert que mos han contat que un grup d'algaidins demanaren audiència an es batle fa un parell de mesos per mirar de solucionar es problema de sa Placeta i, a la fi, els va rebre un divendres d'aquest mes de juny. Es que ho contava deia que sa solució que hi veia es batle era fer venir sa grua de Lluçmajor; o sigui, que no hi veia solució. Lo millor de sa reunió va esser quan els va dir an es veïnats de sa Placeta que si posaven ordre per allà, ells haurien d'esser es primers a anar vius, que si no els fotrien a ells. Anaven allà a cercar una solució a un problema de renou i de circulació, i els amenacen si no fan bonda. No vols brou... No s'hauria d'embrutar més aquest tema, perque hi ha gent que ja està empipada, que ni pot passar per allà en cotxe ni pot dormir es vespre..., i que llavors encara te facin ofertes, ja és massa.

Han passat dues o tres setmanes de sa reunió, i no han conegut res es veïnats, ni amb un municipal ni amb dos.

Se veu que va en sèrio es nostro Ajuntament amb això de reformar totalment ses Normes Subsidiàries. Sa darrera que hem sentit és que volen tomar una casa de Sa Plaça per obrir un carrer. Ara bé, han triat sa casa més antiga de totes, amb això han demostrat tenir un "bon criteri".

Un Sord

A principis dels anys 60 el Grup de Teatre d'Algaida va recórrer molts de pobles de Mallorca representant les seves obres. Aquí els teniu en plena interpretació d'"En Martí Tacó". Per si no heu reconegut els actors vos direm qui són:

Bernat Fullana, Toni Cañellas, Francisca Cañellas, Gabriel Janer Manila, Biel Salas i Antònia Garcies.

JOSEP PUIGSERVER

O LA FIDELITAT A LA TERRA

Recentment, en poc menys de dos mesos, el pintor algaidí en Josep Puigserver ha presentat amb una bona acollida dues exposicions, una a Ciutat i l'altra a Madrid.

Dues mostres de pintura en un espai de temps tan pròxim exigeixen una dedicació completa i un esforç admirable. Aquest fet ens podria fer pensar que en Josep ha arribat a dominar l'ofici de pintar fins al punt de convertir-se en un artesà de l'art. Jo diria que, molt més que un artesà de la pintura, en Josep Puigserver és un artista exemplar en el millor sentit que té la paraula artista. En Josep Puigserver és un artista perquè no es conforma en l'ofici que ha adquirit dia a dia, sinó perquè en la base del seu treball hi ha posat la investigació constant sobre la matèria que li és pròpia i l'amor, un amor profund, al paisatge del nostre poble.

I és a aquest aspecte al que voldria referir-me especialment: En Josep pinta el paisatge del nostre poble, la nostra terra, els ametllers i els figuerals, el color dels sembrats, les pastures, la transparència de la calitja, una torrentera, la vermellor dels baladres, els fassers de Randa... Delicadament, amb la suavitat d'un artista exemplar que s'acosta al paisatge i quasi no el toca perquè tem malferir-lo, que llegeix el paisatge i l'interpreta. En Josep no pinta allò que veu, sinó allò que sap del paisatge. Per això és que, en cada tela, més enllà de les boires i de les muntanyes, el pintor hi ha abocat una força poètica feta de fidelitat a la llum, als colors, a la vida dels homes, a la profunda claredat de les coses.

En un dels catàlegs de les seves recents exposicions vaig escriure-hi que els paisatges d'en Josep Puigserver ens condueixen a la reconciliació amb la terra, amb les forces supremes de la Natura. Ara, només hi afegiria que, en un temps en què el paisatge és contínuament agredit i calcigat, aquestes pintures ens diuen que en algun indret existeixen encara minúsculs, ignorats paradisos perduts o somiats.

Ara, després de l'exposició de Madrid, en Josep a vingut a veure'm i m'ha explicat algunes de les passes de la seva aventura. La llista de premis, de medalles, de mencions honorífiques i de reconeixements; els llargs camins plens de treballs i dies. L'aventura de continuar indagant en la matèria que configura el nostre espai, només per retrobar els paisatges, transparents i clars, que duu plantats al cor.

Gabriel Janer Manila

Completant les paraules d'en Gabriel Janer Manila, afegirem que al Certamen Internacional de Primavera de la ciutat d'Avignon (França), Secció de Belles Arts, el Jurat ha atorgat a Josep Puigserver la Medalla de Bronze; que una bona part de la seva obra presentada a Madrid figura a col·leccions particulars de Lisboa i d'Estats Units; i l'acceptació per part de Sa Magestat la Reina d'un bodegó de roses que ha passat a formar part del patrimoni de la Casa Reial.

A mitjans del mes d'octubre pròxim es publicarà a ARTE-GUIA, de tirada internacional, una biografia i el curriculum d'en Josep Puigserver.

Enhorabona per tots aquests èxits dels quals ens congratulam perquè sabem que Algaida sempre està present en el seu pensament i en la seva obra.

COBLES

QUE S'HAN DE DIR EN TEMPS QUE ES MENJA

Aquestes gloses d'autor anònim figuren a una manuscrit que correspon a finals del segle XVIII o principis del XIX i en el qual s'inclouen també uns quants d'entremesos. Per cert que a un número anterior vos n'oferirem un, "El barber pobre".

Germans, perque sapieu
es beure com no fa dany,
jo vos daré es carrerany
i no vos embriagareu.

+

Veis assò, aquest tassó
qui és ple fins a sa vorera
i en tirar es cap enrera
és fàcil de buidar-lo
i perque heu entengueu millor
es fa d'esta manera. (beu)

+

Veis això, com és passat
es vi dins es meu ventrei?
No trobau que és un bon remei
per aquell qui ha menjat?

+

Ara tornaré afagir
plomes an es matalàs:
si trobau que m'embaràs
deixau estar s'ansi' per mi.

+

En trobar que anirà eixut
beureu un altre tassó
que no hi ha cosa millor
per conservar la salut.

+

Però no fasseu es brut
perque si carregau massa
llavors no poreu donar passa;
es vi té aqueixa virtut.

+

Veis això: aixuxí heu de beure
en esser es tassó segon,
que sa barca no s'afon,
perque en beure ple al punt són
an això que em vaig veure.

+

Ara tornaré menjar
tres o quatre mossegades
per acabar ses taiades
perque ja les he paupades
pens que ningú les voldrà
i així millor serà
que venguen a mi aviades.

+

Beure tres pics fins a quatre,
això no espenya un cos,
ara en beure espès i gros
de cop fan coll de beata.

+

Es tercer tassó no vol
carregar massa de suc
perque es viatge (és) feixuc
i llavors arruïna es ruc
i no pot andar tot sol.

+

Veis això, aixuxí està bé
per ser es tassó qui fa tres,
però si el preniu avès
de fer beure calabrès
un homo sap com prest és
un escàndol pes carrer.

+

Ara si voleu donar
a sa boca lo que vol
sereu com un caragol
qui no us moureu d'un redol
de s'amplari' d'una mà.

+

Sobretot, ja vos ho dic,
o em creureu o no em creureu,
fareu això que voldreu,
lo que voltros gastareu
no em farà pobre ni ric.
Sabeu com va, bona nit,
vetlau fins que vos colgueu.

El passat dia 9 de juny l'Associació va celebrar una Diada a Lluç. Va començar amb el lliurament de la medalla de l'Associació a la Mare de Déu amb unes paraules del President Santiago Cortès i del prior del monestir Ramon Ballester. Actua- ren els blavets.

A continuació es va presentar la reedició facsímil de la "Guia dels peregrins" (Quinari). L'edició d'aquesta curiosa publicació (de 500 exemplars numerats) s'ha fet a càrrec de l'Associació. El P. Ramon Ballester va comentar aspectes interessants d'aquest quinari.

Va seguir la proclamació dels guanyadors del Primer Premi periodístic organit- zat per l'Associació amb el patrocini de "Sa Nostra". El jurat, -integrat per Gabriel Janer Manila, Joan Bonet i Valentí Puig-, va adjudicar els següents pre- mis:

Premi de 30.000 pts a Miquel Sbert per un article de la seva secció "La raco- nera" publicat a "Lluçmajor de pinte en ample".

Premi de 30.000 pts a Coloma Julià pel reportatge "L'Institut de Formació Pro- fessional de Lluçmajor, cap a la reforma", de la mateixa publicació.

Premi de 30.000 pts a més d'una terrissa de Pere Pujol a Llorenç Capellà pel seu article "Mallorca: un futur per conquerir" publicat al "Diari de Buja".

Enviam la nostra enhorabona als guanyadors i confiam que els premis segueixin la trajectòria que tan brillantment han iniciat. Al sopar que es va celebrar, D. Lluís Conrado va manifestar la intenció de l'entitat patrocinadora de conti- nuar col.laborant per fer-los possibles.

El dilluns següent dia 11 l'Associació va celebrar a la seu social de Sant Joan Assemblea ordinària en el transcurs de la qual es va procedir a l'elecció de la nova junta directiva.

De les paraules de comiat que en nom de la junta cessant va pronunciar el president Santiago Cortès destacaríem les següents:

"Amics: Quan fa sis anys en Gaspar Sabater i jo convocàvem a Sineu unes quantes publicacions, mai podiem pensar que avui arribariem a ser tants.

De llavors s'ha fet camí, i avui podem presentar una associació integrada per 35 publicacions, algunes d'elles acabades de sortir, i crec que la seva aparició ha estat possible, en certa manera, gràcies a l'Associació. Avui Premsa Forana és coneguda i és respectada perquè l'esforç dels qui hem duit el pes de l'Associació ha estat encaminat per dues vessants molt importants: una, donar a conèixer l'existència de les nostres publicacions, i avui a Mallorca i fora d'ella saben de la nostra existència i són molts els qui la valoren. L'altre, conèixer-nos a nosaltres mateixos i d'aquí s'ha passat a una vertadera relació i col·laboració. Avui la Premsa Forana té un pes reconegut per molta gent, pes que no tenia fa sis anys.

Però abans de que surti elegit el nou president si que m'agradaria dir-vos una sèrie de coses amparant-me en l'experiència d'aquests sis anys:

- Crec molt important que l'Associació continui dins la línia de respecte a totes les ideologies però sense identificar-se amb cap.

- La col·laboració amb les nostres entitats, fins i tot amb la crítica, és una manera d'ajudar a fer poble.

- La unitat, dins la diversitat, de totes les nostres publicacions és condició indispensable per mantenir forta la nostra Associació. Unitat que s'ha de traduir en col·laboració.

Després de la presentació de candidats es va procedir a les votacions que donaven com a resultat l'elecció de Carles Costa Salom de la publicació "Sant Joan" com a President amb 22 vots de les 24 publicacions presents. També sortiren elegits Lluç Oliver de "S'Encruia" de Deià, Pere Mulet d'"Es Saig" d'Algaida, Gaspar Sabater de "Dijous" d'Inca, Josep Cortès de "Flor de Card" de Sant Llorenç, Jaume Tugores de "Revista de Sineu" i Pau Reynés de "Lloseta".

Felicitem al nou President Carles Costa i a tot l'equip que ha sortit elegit, entre els quals es compta un dels nostres col·laboradors, en Pere Mulet. A tots ells els desitjam èxit en la seva tasca en benefici de la Premsa Forana.

A la reunió celebrada dia 26 va quedar constituïda la Junta Directiva amb la següent distribució de càrrecs:

President: Carles Costa
Vicepresident: Pere Mulet
Secretari: Gaspar Sabater
Tresorer: Pau Reynés

Vocals: Lluç Oliver
Josep Cortès
Jaume Tugores

LA LOCOMOTORA DE L'ESPLAI

Primerament vull disculpar-me per no haver estat amb voltros el passat mes, ja que per culpa d'un retràs vaig arribar tard.

Però, per compensar, aquesta vegada duc dues notícies molt importants.

En primer lloc, vull informar-vos dels Campaments. El Grup d'Esplai, com activitat del curs 83-84, organitza els Campaments d'estiu a Lluc durant la segona setmana d'agost.

En segon lloc vos vull dir que el Grup d'Esplai participà a la VII Mostra de Cançó Infantil al Teatre Principal de Palma amb una cançó escrita per una nina des nostro grup i musicada pel Conjunt d'Algaida.

Ah! Ja no hi pensava! Dissabte dia 7 es representarà al nostre Teatre una obra musical basada en El Petit Príncep. Serà interpretada pels nins del Grup d'Esplai.

Vos hi esperam a tots.

MESTRE MELCION "CALINA".

Hem rebut el Bolletí informatiu d'ABA (Asociación Balear de Apicultura) que inclou un article de Bernat Lliteras Mulet titulat "Mestre Melcion Gelabert (a) Calina", del qual traduïm uns fragments:

"Per mi va esser per damunt tot un gran apicultor, el meu gran mestre, a més d'una persona fonamentalment bona, generosa. Jo tampoc no li devia caure malament perquè me va confiar lo que no havia confiat a ningú: "es secret des frare", un mètode senzill per obtenir una nova reina. A ell li havia ensenyat un frare del Monastir de Cura i consistia en col·locar una moneda de les antigues de dos centims damunt una bresca i marcar el seu contorn amb un raor al voltant d'una cel·la; llavors s'engrandia llavorant les parets fins a la marca de la moneda. D'aquesta manera, quan les abelles reparaven el dany sofert, construïen una cel·la realera en el lloc de la normal que havia quedat destruïda, donant lloc al naixement d'una nova reina.

Però, al marge de l'anècdota, lo que més crida l'atenció d'aquest gran apicultor autodidacta és la seva gran imaginació i la facilitat per posar-la en pràctica, creant autèntiques peces de museu:

a) La seva caiera de ciment d'un sol

cos (poblada durant 18 anys sense interrupció).

b) Els quadres de la mateixa, perquè sense haver llegit res sobre el tema va saber conjugar en un sol quadre les propietats de la càmera de cria i de l'alça per medi d'un llistó intercalat, de forma que la cria es mantenia sempre per davall del llistó i la mel per damunt. Va encertar en la idea i en les proporcions.

c) La premsa per a les bresques.

d) Els caixons per caçar eixams, molt fàcils de col·locar i de transportar en bandolera.

Per tot això, crec que se mereix qualque cosa més que aquestes senzilles retxes. Demanam per part de l'Associació el reconeixement i la concessió a títol pòstum del diploma de "mestre de beies" i per part dels seus païsans que valorin i rescatin aquestes peces donant-lis el destí que mereixen: el Museu Apícola.

Les darreres notícies que vaig tenir de la referida premsa -fa més d'un any- són que estava a foravila, davall un porxo. S'haurà corcada? L'han cremada? Ha sortit de Mallorca? Mestre Melcion se mereix una altra cosa i esper que els seus païsans li sabran donar.

Descansi en pau."

NOTICIARI

BIEL "MAJORAL"

El nostre bon amic Biel Oliver "Majoral", fins ara professor no numerari de l'Escola Universitària de professorat d'E.G.B., ha oposat aquests darrers dies per obtenir en propietat la plaça que desempenyava. Els resultats han estat brillants i ha obtingut el nomenament de Professor Agregat de Llengua Catalana de la nostra Escola Universitària.

La nostra enhorabona per aquest èxit així com per la seva intervenció en l'organització de diverses activitats de la Universitat de Palma com són els Cursos d'estiu i altres.

FI DE CURS

Hem acabat un curs escolar i per a molts d'al·lots i joves algaidins ha arribat el temps del descans. Sabem de molts d'estudiants que han obtingut resultats brillants a diversos nivells: Universitat, Selectivitat, BUP, EGB,... Com és lògic, no podem enumerar-los ni referir-nos a cada un en particular. A tots ells la nostra enhorabona.

I aquells que no hagin superat totes les assignatures que pensin que el setembre està a dues passes i, per tant, és qüestió d'estudiar un poc més. Vius i fora son.

CONTRIBUCIÓ ALGAIDINA A LES BODES D'OR SACERDOTALS

DE LLEÓ XIII (1.888)

INTRODUCCIÓ

Fa poc vàrem trobar a l'Arxiu Secret del Vaticà (Secció Nunciatura de Madrid) una carta de Sebastià Ordinas, Rector d'Algaida, datada el 1.888 i hem pensat de donar-la a conèixer amb un senzill comentari.

Pel tema, pot semblar una qüestió de poca importància; però pensant que el nostre passat -com el present- està fet de petites coses, aquesta carta ens ajudarà un poc a comprendre quines eren les preocupacions dels nostres avantpassats.

I: ORGANITZACIÓ DEL JUBILEU

Pel gener de 1.887 es va anunciar a Roma que en el mes de desembre se celebraria el jubileu de l'ordenació sacerdotal de Lleó XIII (Joaquim Pecci, nascut el 1.810 i ordenat sacerdot el 1.837, papa des del 20 de febrer de 1.878). Per celebrar les bodes d'or sacerdotals es va pensar en donar a la festa un caire universal, que transcendís a tota l'església.

Es va nomenar una Comissió Promotora a Roma i, poc després, es formaren les Comissions Diocesanes a totes les nacions. Aquestes comissions, d'homes per una part i de senyores per altra, tenien l'encàrrec de realçar la triple finalitat que s'havia assignat a la festa:

1. Aliança d'oracions a favor del Papa, a favor de la llibertat i independència del Pontífex.
2. La col·lecta de la missa del dia de les bodes d'or s'oferiria al Papa.
3. Celebració al Vaticà d'una Exposició Universal d'indústria i art cristià, principalment d'objectes destinats al culte que el Papa distribuïria després entre les esglésies més pobres.

El bisbe Cervera va organitzar tot d'una la Junta de Cavallers i la de Senyores, en les quals hi estaven representats els estaments eclesiàstics i de la vida pública, tots ells prou coneguts, i va donar ordre que s'organitzassin les juntes a totes les parròquies.

Les juntes d'Algaida quedaren formades de la següent manera:

Junta de Cavallers:

President: Rnt. D. Sebastià Ordinas, Rector.

Vicepresident: D. Antoni Roig, Vicari.

Tresorer: D. Bartomeu Pujol.

Vocals: D. Josep Sastre, Pre.; D. Rafel Amengual, Pre.; D. Antoni Mulet, Batle; D. Gabriel Martorell, Jutge Municipal; D. Joan Oliver i March; D. Pere Antoni Mulet; D. Jaume Sureda; D. Miquel Munar.

Secretari: D. Joan Sala.

Junta de Senyores:

President honorari: Rnt. D. Pere Antoni Oliver, Vicari.

Presidenta: D. Joana Maria Castell.

Vicesecretària: Da. Francisca Pons.

Tresorera: Da. Catalina Solivellas.

Vocals: Da. Margalida Ribas; Da. Coloma Martorell; Da. Joana Anna Cardell; Da. Angela Sastre; Da. Margalida Puigserver; Da. Joana Anna Cerdà.

Secretària: Da. Catalina Mulet.

Desconeixem el material que va aportar la Diòcesi de Mallorca a l'Exposició Vaticana i, per tant, el que va preparar Algaida. En canvi, gràcies a una detallada informació apareguda en el Bolletí del Bisbat, sabem l'aportació econòmica. Algaida va esser, sens dubte, una de les parròquies més humils en aquest sentit, amb un obsequi de 426 reals. La diòcesi va remetre la no gens menyspreable xifra de 75.441'50 reals.

El canonge Teodor Alcover, President de la Comissió Diocesana, va donar públicament les gràcies pel zel dels rectors i la caritat dels mallorquins, destacant la contribució econòmica aconseguida i la gran quantitat d'objectes de culte elaborats durant aquest temps.

II: LA PARRÒQUIA D'ALGAIDA

Pel setembre de 1.886 va arribar a Mallorca el Bisbe Cervera i poc després començava la tasca d'organització diocesana. El mes d'octubre va convocar un concurs per cobrir els curats vacants, entre els quals es trobava Algaida. Dia 5 de febrer el Ministeri de Gràcia i Justícia aprovava les propostes elevades pel Bisbat per a la provisió de vacants. D. Sebastià Ordinas i Cifre, ex-ecònom de Sant Joan, era nomenat rector d'Algaida. El 13 d'abril de 1.887 se li va conferir la institució i col.lació canònica.

Per tant, una de les primeres feines amb què es va trobar a Algaida va esser la d'organitzar tota la qüestió de les bodes d'or.

Ja a començaments de 1.888 la Santa Seu, a través del Nunci, va comunicar a tots els bisbes que s'enviarien objectes de culte a les parròquies que realment ho necessitassin, ja que precisament aquest havia estat l'objecte de l'Exposició.

Segons ens consta pels fons documentals de l'Arxiu Secret Vaticà, només dues parròquies de Mallorca varen demanar material al Papa: Calvià i Algaida. Aquesta és la carta enviada pel Rector d'Algaida:

Santísimo Padre

Sebastián Ordinas, Cura párroco de la Parroquia de San Pedro y San Pablo de la villa de Algaida, Diócesi de Mallorca, España, postrado a los pies de vuestra Santidad, humildemente expone: Que la parroquia a cuyo frente se halla es una de las más pobres del obispado; como tam-

bién son muy pobres sus parroquianos. A pesar de su pobreza contribuyeron generosamente a aumentar la cantidad que fue ofrecida a Vuestra Santidad cuando la celebración de vuestro jubileo sacerdotal. Esta parroquia, Santísimo Padre, carece de ornamentos para poder celebrar las funciones de culto. Le falta terno morado y encarnado y sería un gran favoe que Vuestra Santidad destinase a esta iglesia uno de tantos con que ha sido obsequiado por ordinario que fuese y eterno recuerdo de la generosidad de Vuestra Santidad, como lo será cualquier ornamento que destine a esta pobre y humilde parroquia.

Al entre tanto ruega al Señor que dilate largos años la preciosa vida de Vuestra Santidad, al que humilde besa vuestros sagrados pies.

Algaida, veinte y siete de julio de mil ochocientos ochenta y ocho.

Sebastián Ordinas, cura párroco

La Santa Seu va enviar set caixes grosses d'objectes a la Nunciatura de Madrid per distribuir-los entre aquelles parròquies a les quals se'ls va concedir la gràcia. Ignoram què li va correspondre a Algaida.

Pere Fullana

[Handwritten notes and sketches in black ink. Includes the word 'Zach', a large 'A' with 'AP' above it, and various scribbles and arrows. Some text is partially legible: 'para - para Juan...', 'un...', 'para...', 'B', 'X1', '4', 'Cura...', 'para...', 'para...', 'para...']

ses escopes.

EI POBLAT DE CAPOCORP VELL

Un dissabte dematí, un grup d'alumnes de sisè, anàrem al poblat de Capocorp Vell per a fer un estudi sobre la prehistòria.

Aquest poblat està situat en el sud de Mallorca, a cinc quilòmetres de la mar, dins la "marina" llucmajorera. Actualment, té un clima sec, quasi àrid, però sembla que quan estaven poblats, els talaiots el clima seria més humit.

Els talaiots es varen construir a finals del monolític i principis de l'edat del bronze. Els talaiots més antics són els aïllats i rodons; més tard s'hi afegí la murada i el

vocabulari

- meolític: darrer període de l'Edat de Pedra.
- laberint: construcció de planta complicada.
- monolític: d'una sola pedra
- polilític: d'un grup de pedres
- taurolàtric: dedicat al bou
- protomo: escultura d'un bou en bronze

laberint (típic de les construccions defensives del Mediterrani).

S'hi troben també deu habitacions. Es calcula que hi vivien unes tres-centes persones.

Els talaiots són rodons o quadrats i alguns tenen doble habitació; una a baix i l'altra al pis. Les habitacions són quadrades o rectangulars. Els portals tenen forma trapezoidal i dintell monolític, mentre les columnes centrals són polilítiques.

L'home que habitava aquest poblat, sembla que provenia de les illes de Sicília i Sardenya, eren baixos i amb forta ossamenta, robusts. Vivien de l'agricultura, caça, maderia i, potser també de la pirateria.

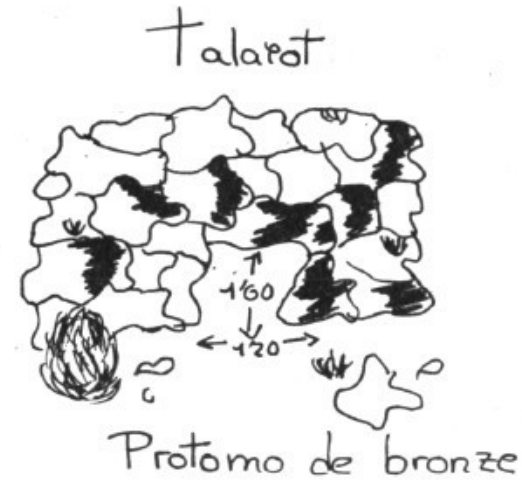
Ja, durant la dominació romana, vers l'any 123 a. c, tenien un cult taurolàtric, com ho demostra el protomo de bronze que s'hi ha trobat.

Després d'haver observat el poblat, el mestre ens va donar feine per fer: dibuixar un talaiot una entrada monolítica, la columna, prende mides...

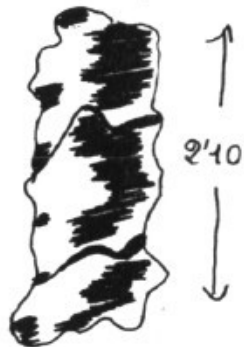
Bel Maria Miralles

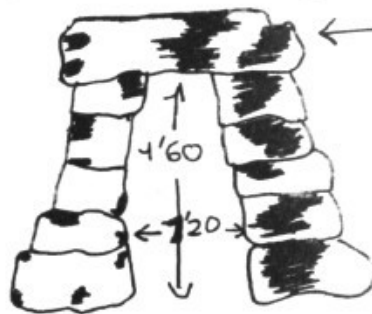
- Altura murada entre 1'50 y 1'30 m
- Amplitud de la murada 2'5 m.

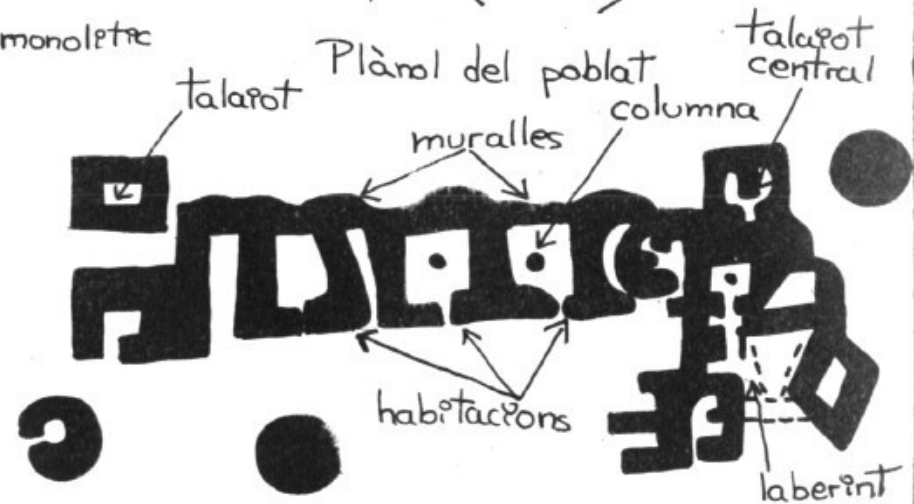
Columna polilítica

Entrada trapezoidal

dentell monolítica

SALUT

tètanus

És una malaltia contagiosa produïda a causa de l'exotoxina del "clostridium tètani", la qual produeix la intoxicació aguda del sistema nerviós central.

En general es caracteritza per les contractures permanents de la musculatura voluntària; el pronòstic és molt greu, amb una mortalitat del 50 %.

El "clostridium tètani" és un germen anaerobi (vol dir que viu i es reproduïx amb absència d'oxigen); són uns gèrmen molt resistents als agents externs i només són eliminats quan se'ls sotmet a elevades temperatures.

El seu medi de vida és enorme, ja que es troben als budells de molts d'animals, especialment en l'equí (cavalls, muls...) i també l'home pot ésser portador del tètani en els seus excrements en un 30% o 40%; d'això es dedueix que, en femar els camps amb excrements, augmenta la possibilitat de contagi. Com que és impossible eliminar completament aquests gèrmen, resulta molt important la vacunació.

El contagi se sol produir més freqüentment a través de ferides molt petites, a les quals no se'ls dona importància. També es pot produir en posar-se injeccions (la causa és la falta d'esterilitat

de les agulles, per la qual cosa és recomanable, com ja hem dit altres vegades, utilitzar-les de les que es poden tirar). En general, hem de tenir en compte que el contagi es produeix o pot produir-se per qualsevol ferida en la qual no s'hagi realitzat una desinfecció adequada.

La màxima incidència se sol donar entre els 15 i 64 anys d'edat, si bé el grup de risc més gros és entre els 45 i 55 anys.

El període d'incubació és de 3 a 20 dies, però pot arribar a ésser d'uns quants mesos, i el període invasiu, és a dir, des de que se contagia fins que es noten els primers símptomes, és de 1 a 12 dies.

Hi ha certes professions que presenten un risc més accentuat a patir aquesta enfermetat: són les que tenen més contacte amb animals com pagesos, pastors, manescals, etc.

És molt recomanable la vacunació ja que és d'una gran eficàcia. En el cas de dones embarassades que no recordin si estan vacunades, es recomana la vacunació.

Alexandre Pizà

els lectors escriuen

Aquesta carta (que du la data de 24-4-84) ha arribat a les nostres mans amb bastant de retard. Fa referència a la Festa de la Pau i al concurs de carrosses i encara que sigui un poc "passada" la transcrivim.

Per començar no la volem escriure a l'estil "Grup..." L'escriurem a sa nostra manera.

En vista de s'èxit d'aquest any haurem d'aprendre a ballar boleros, fer volar estels i fer teresetes "pepones". Perque fa colló sa beneitura que se passeja.

Ja que no hi havia jurats neutrals, vos volem fer sebre que l'any que ve volem tenir un jurat o més com "...". (ja sabeu) a favor nostre. Esperam que l'any que ve arreglin la Pau i la poguem veure color de rosa. I també de part nostra volem dir que una carrossa se mira per sa feina i no per s'enxufe o es títol de manera mimada.

Es despedeix un grup de sords però que hi senten massa.

Mos agradaria que no perdéssiu aquesta carta i que la vegem publicada.

A darrera hi ha tots els noms.

Antonio Mudoy Pizá / José Juan Oliver Sastre / Monserrat Roig Jaume / Bartolomé Massot Puigserver / Bartolomé Puigserver Carbonell / Pedro Oliver Miralles / Pedro Fullana Oliver / Miguel Angel Pons Balaguer / José Miguel Pons Balaguer / Gabriel Cerdá Juan / Jaime Bauzá Garcías / Jaime Mesquida Barceló / Miguel Sastre Cañellas.

ESSAIG

Bolletí de l'Obra Cultural
d'ALGAIDA

mensual D.L. P.M. 495-1980.

dirigeixen: Delfí Mulet

Francesc Antich

administra: Llorenç Oliver

mecanografia: Mireia Mulet

fotografia: Joan Balaguer

dibuixen: Jaume Falconer

col.laboren: Andreu Oliver

Pere Mulet

Jaume Balaguer

Alexandre Pizá

Joan Trobat

Joan Mulet

Cat. Martorell

Xesc Oliver

Antoni Garau

Jerònia Oliver

Miquel Serra

Domicili: Rei, 1. ALGAIDA

Tel. 665042/272576

ES SAIG es responsabilitza
només de l'Editorial.

Imprimeix: Apostol y Civilizador. PETRA.

Convocatòria per a ajudes
a les escoles públiques i
privades i/o Associacions
de Pares corresponents,
perquè en el termini d'un
mes a partir de dia
primer de juny, presentin
al CIM les peticions
d'ajudes per a material
esportiu de tot ordre.
PER A MÉS
INFORMACIÓ
COMISSIÓ D'ESPORTS.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

REORGANITZACIÓ DELS ARXIUS DE MALLORCA

La Comissió de Cultura del Consell de Mallorca acordà continuar la labor que realitzava el Consell General Interinsular en els arxius.

A partir de dia 1 de juny va començar a treballar l'equip que dirigeix el Sr. Francesc Riera, Arxiver-Bibliotecari del Consell Insular de Mallorca.

En una primera fase es reorganitzaran els arxius dels pobles de Consell, Muro i Algaida.

PASSATEMPS

★ PROBLEMA MATEMÀTIC

Un pagès tenia vaques, bous i vadells. Va anar-hi un mercader a fer la compra i li pagà els bous a cinc duros, les vaques a un duro i els vadells a velló. Feta la barrina, el mercader se'n dugué 100 caps de bestiar i el pagès va cobrar 100 duros de tots. A veure si destriau quants de caps de cada casta se'n menà.

Solució:
 19 bous a 5 duros = 95 duros
 1 vaca a 1 " = 1 "
 80 vadells a velló = 4 "
 Total: 100 caps valgueren 100 duros.

A S I R A V L A C
 A B Y N C O L N A
 I T A M D I A R L
 L U A T S O F R A
 A R I O I S A C M
 D M S T I M U S I
 D A N S A N E P T
 C S A I N U G N A
 N A I R E S I M T
 S P A T I M E N T

★ Fuga de vocals:

N. H. H. C.M LL.T . F.D..S
 P.R .N H.M. PR.M D. B.RR. ;
 J. N. H. H. C.M S.C D. P.RR.
 P.R .N.R C.L.NT D. P..S
 .N. C.NÇ. D. D.S M.TS
 .S M.LT B.N. D'.C.B.R;
 .N C.M.NÇ.R . B.D...R
 J. N. H. H. P.R.LL D. R.TS

Sopa de lletres

Es tracta de localitzar 10 sinònims d'aflicció. Com sempre, es poden llegir en horitzontal, vertical i diagonal, a l'endret i a l'enrevés.

★ Fuga de vocals:

Beata que es temps li passa remugant d'altar en altar, o de jove pecà massà, o ara ja no pot pecar.

N'hi ha que se fan beates perque no tenen marit, i com ve sa mitjanit tot són ratolins i rates.

ERONOHSEID
 CAMGITSEIE
 YIUPRUSNS
 EDNSICAGP
 GNAFRONT R
 TESEAADAE
 APDAEMUIS
 RICOYSIDT
 TLADNIFAI
 LISPAIROG
 UVAOPROBI

Solució a la darrera sopa de lletres. Recordareu que es tractava de localitzar 10 sinònims de deshonra.

PINA

L'ESTIU

L'estiu és arribat, temps de molt de sol i calor, terra seca i sembrats grocs, temps de molta feina pels pagesos, temps de segar, batre i, ara, majorment recol·lectar l'anyada, replegar la palla per l'hivern, temps de cria pels aucells; comencen a veure's conills joves i perdus, camins amb les voreres plenes d'herba i brutor, garrigues seques amb perill d'incendi, temps de prunes i albercocs, tomàtiques i melons, pebres i albergínies. Temps de cercar una ombra per estar una estona a la fresca, temps de vacances pels al.lots, bicicletes i tragí pels car-rers, temps de campaments i nadar a safareixos, piscines i platges. Temps de molta suor i retrobada amb la natura.

Pina, poble pagès, de secà, enmig de l'illa, de gent humil que fa la seva feina i que a la vegada se sent impotent davant l'Ajuntament d'Algaida, gent que se sent oblidada i arraconada, que no se compta amb ells per res, gent que se la té desinformada, amb uns governants que no s'acosten pel poble per veure les seves necessitats, per escoltar les inquietuds dels pineros, per fer una xerradeta amb els al.lots, els joves, els treballadors o la gent jubilada.

Les autoritats segueixen dins els seus despatxos de l'Ajuntament, negant-nos una visita, una escomesa, una xerrada, amb una paraula, un acostament al poble, un voler-se mesclar amb les gents senzilles i treballadores de Pina. Com podeu entendre lo que volen els pineros, si no vos acostau per ca nostra?

Esser autoritat no és sols venir a les berbenes per les festes i a presidir l'ofici el dia dels Sants Metges, ben mudats; això és lo que manco importa. Si voleu entendre el poble i que ell vos entengui, heu de baixar des carro i anar a peu al seu costat, caminant una estona junts i fent una xerrada dels problemes i il·lusions que té el qui va a peu. El poble vol això, vol esser escoltat i que se li donin respostes a les seves preguntes, no vol res més. Tan mal de fer és això?

Estiu, temps de reflexió en les vacances, temps d'acostament, temps d'anar a fer horeta, temps d'hores perdudes i de xerrades a l'ombra d'una figuera, o a la fresca a la carrera o al cafè.

Estiu, temps de lo que voltros voldreu, governants d'Algaida.

=====

Neixement: Dia 17 de juny va néixer en Jaume-Joan Pericàs Oliver, fill de Jaume i Jerònia. Enhorabona als pares.

Xesc Oliver

NA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PIN

UN DIA D'ESTIU

Un pollet a damunt s'era
estava molt afanyat
caminant per sa vorera,
gratant per sa polseguera
cercant un granet de blat.

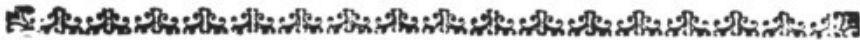
Sa formiga que tragina
pareix que d'ell no té por,
així com pot el se mira
i una pregunta suspira:
no me'n deixarà cap per jo?

En es fils de sa corrent
los se mira una orenella
i li atreu el pensament
si s'animaló no és prudent
la se pot menjar a ella.

I allà amunt en el cel
hi volteja una milana,
igual que mosca a sa mel
amb sa mirada cruel
de pegar-li en té gana.

A damunt aquesta terra
això sol passar sovint:
la majoria a tot s'aferra,
uns amb altres mos feim guerra
per egoisme i per instint.

Bernat Coll Sureda

TENTANES

LA PARAULA

"Quina força redemptora té la paraula! És més desitjada que la mirada. Però de tant que l'hem usada, la mirada, per tal d'estalviar la paraula, ara aquesta ens manca i aquella està gastada. Cercar el mot escaient i amarar-lo d'expressions per oferir-lo a l'amic o a l'amat és tasca prou difícil si es perd el costum, llavors el mot no acudeix, i el silenci va llavorant entre nosaltres, sigil·losament, un buit que, dia a dia, de mica en mica es va fent gros, però no ens adonam fins que en allargar la mà per tal de regalar-nos una carícia ja no estam a l'abast. !Encara tenim la mirada!! Sí, però ja no veurem la fondària d'uns ulls desitjats, sinó la de l'abisme que ens separa.

Emprem la paraula, reguem l'amor".

Gràcies, Jaume, per regar la nostra amistat.

Catalina Mas

ESPORTS

ESCACS

VI Torneig d'Escacs Sant Jaume 84.

De cara a les pròximes festes de Sant Jaume s'ha començat a disputar al Bar Amengual els dissabtes a les 17'30 aquest ja tradicional Trofeu d'escacs organitzat pel Club d'Algaida.

Enguany la participació és de 20 jugadors dels quals 14 són de categoria junior; això demostra l'afició dels nostres al.lots a aquest esport-ciència.

Després de la segona jornada la classificació està encapçalada en categoria senior pel pino Pere Oliver.

En quant als juvenets el primer lloc està compartit per

- Llorenç Jaume
- Montserrat Roig
- Miquel Trobat
- Pep Joan Oliver

BILLAR

Com ja havíem informat el mes passat, la Peña de billar algaidina ha organitzat un torneig pels jugadors locals, prova molt animada i molt disputada pels nostres billaristes.

Quan falten dues rondes per a la cloenda la classificació en els primers llocs és:

1. Tomeu Perelló Vistós
2. Toni Mulet Son Gustí.

FUTBOL

Ha acabat la temporada de futbol i quan escrivim aquestes retxes la cosa va molt morta de cara a la temporada pròxima. L'Assemblea general va anar malament, amb molt poca assistència i de fet no s'arribà a celebrar. Es va repartir una fulla amb l'estat de comptes de la temporada passada que vos transcrivim a continuació:

Entrades:

Taquilles	187.777 pts.
Quotes socis	539.900 "
Rifes-loteria	219.700 "
Subvencions	75.750 "
Deutes liquidats ...	31.433 "
Total	1.054.560 "

Sortides:

Federació Balear.....	293.194 Pts.
Varis	84.653 "
Neteja roba	119.800 "
Material esportiu ...	42.395 "
Begudes jugadors ...	28.200 "
GESA-Butano	55.438 "
Farmaciola	7.975 "
Sopars-torrades.....	47.039 "
Entrenador-jugadors	269.700 "
Botes	74.975 "
Remanent Caixa	31.191 "
Total	1.054.560 "

Com podeu veure, el pressupost d'un club de futbol modest com l'Algaida, que no paga a cap jugador, passa del milió de pessetes. Pensam que els socis n'han d'esser conscients i entendre que una temporada representa molts de sacrificis i maldecaps per a una directiva i que s'han de fer molt bé els comptes per no acabar amb dèficit.

Amb això volem dir que és necessari que tots els socis es plantegin si volen futbol i, en cas afirmatiu, ajudin segons les seves possibilitats.

Com dèiem al principi, els ànims estan molt freds i voldríem que el pessimisme que hi ha no es confirmés i l'any qui ve poguem disfrutar i enfadar-mos amb els nostres jugadors.

De tots noltros depèn.

Joan Trobat

UNA XERRADETA... (acabament)

5- Heu cuidat sa qüestió de sa repoblació?

És una de ses activitats més importants: s'han fet tres gàbies de perdius i entre ses que mos regala s'ICONA i qualcuna que compram n'amollam una cinquantena cada any que, per regla general, s'adapten bastant bé. Conills no n'amollam molts perquè en queden a bastament i en tot cas procuram tancar un poc abans de lo que sa llei permet a fi que en quedin.

A més, és important sa zona de reserva que hem creat devers Sa Novella i que comprèn una trentena de quarterades.

(Males llengües diuen que si sobretot se mira per sa repoblació de perdius és perquè es president i molts de directius són reclamistes. Quan ho insinuem an es president, aquest fa sa mitja)

6- Quines altres activitats feis?

Hem organitzat una sèrie d'anys es campionat de Balears, el férem tres anys seguits. Tenim un des vedats que més s'hi presten. Enguany mos hem oferit per organitzar-lo i pensam que s'acceptarà sa nostra proposta.

També oferim a tots es socis un servici que creim que és útil: treure tots es papers com són llicències, seguros, etc. Mos du bastanta de feina, però pensam que són molts es socis que ho agraeixen.

Es dinar o sopar que feim a finals de temporada sempre ha estat un èxit.

7- Com se presenta sa temporada actual?

Se presenta bé: conills n'hi ha molts i sa llàstima és que a bastants de redols ja hi ha es mal i n'eliminarà molts. I ses perdius pareix que han criat bé; ara se tracta de respectar-les i no esperar cap esbart. En conjunt, pot ésser una bona temporada.

8- Ja sabeu quan serà s'apertura?

Dia 15 de juliol s'obrirà per aguait i cans sense escopeta; com l'any passat, se delimitaran dues zones, una per cada classe de caça. Més tard, dia 15 d'agost, s'obri sa mitja veda (cans i escopeta) i es quart diumenge de setembre sa veda completa.

9- Vols fer cap recomanació an es socis?

Ja he dit que sa gran majoria compleixen ses normes. De moment, ses coses van bé i, com a president, agrairia que reconeguessin es esforços que fa sa directiva i ells també col.laborassin. es comentaris damunt es vedat són favorables, tant per part de propietaris com de caçadors. Al manco hem conseguit que se respecti es vedat i no tenim aquella gent de fora poble que venia a caçar.

10- Per cert, és vera que feis tants de sopars com diu Es Sord?

Cosa hi ha, però no és tant; en feim qualcun. Lo que passa és que no sé com les s'arregla, però tots li arriben a ses orelles. També hem de tenir en compte que per reunir sa directiva sa manera millor i més segura és que hi hagi un poc de teca.

Pere i Joan Mulet

MOVIMENT DEMOGRAFIC

NEIXEMENTS

Maig
Dia 13: Francisca Maria Oliver Fullana, filla de Jaume i Margalida.
Juny
Dia 9: Margalida Juan Garcias, filla de Jaume i Francisca.
Dia 17: Jaume Joan Pericàs Oliver, fill de Jaume i Jerònia.

DEFUNCIONS

Maig
Dia 12: Guillem Ramon Prats, als 83 anys.
Juny
Dia 4: Francisca Manila Bibiloni, als 90 anys.
Dia 19: Guillem Morey Morey, als 89 anys.

una xerradeta amb...

XESC ANTICH "MORA"

Sa xerradeta d'avui la tendrem amb en Xesc Antich "Mora", president de sa Societat de Caçadors. Estam a punt de començar una nova temporada i hem cregut oportú parlar amb ell d'aquest tema.

Fent un poc d'història de sa Societat, recordem que ja existia des de feia anys, però va esser l'any 76 quan es va crear es vedat que tenim actualment.

Aleshores tenia una extensió d'unes 2.500 quarterades, però s'han fet una sèrie d'ampliacions i avui s'acosta molt a ses 4.000 quarterades.

Per formar es vedat se va haver de fer molta feina perque va esser a base d'anar a cercar sa firma de cada propietari amb s'autorització per vedar sa seva finca.

Sa persona que vulgui esser soci ha de reunir una d'aquestes condicions:

- esser algaidí
- fill de pares algaidins
- resident a Algaida
- casat amb una algaidina
- amb propietats superiors a 2 quarterades hàbils per caçar.

1- Des de quan ets president de sa Societat?

Des de fa dues temporades, aquesta serà sa tercera. En Rafel Roca hu va esser durant vuit anys i, quan va dimitir, jo vaig sortir elegit. De totes maneres jo ja ho havia estat un parell d'anys, devers el 63 o 64, però llavors era molt diferent, perque sa Societat no tenia es vedat que té ara i que se va crear molt més tard.

2- Hi ha molts de problemes? Què tal se comporten es socis?

Es socis s'han mentalitzat de que han de fer bonda i que, per bé de tots, s'han de complir ses normes. Hi ha es problema de qualque furtiu, però això és mal d'aturar. Hem de tenir en compte que som molts de socis i, quan són tants, sempre n'hi sol haver qualcun que se desmanda. Però, en general, repetesc que no mos podem queixar.

3- Teniu problemes amb sos "xaleteros"?

Lo que passa és que molts voldrien fer-se socis i, segons ets estatuts, per esser-ho han d'aportar dues quarterades hàbils per caçar, però sa majoria lo que fan és tancar lo seu. També hem de pensar que hi ha es problema que quantes més casetes se fan més disminueix es terreny on se pot caçar.

4- Com va sa vigilància des vedat?

Es gasto més gros que tenim el representen es dos jurats, es dos guardes federats que mantenim. Com que es vedat és molt gran, no podem esser per tot ni podem vigilar-ho tot, però són necessaris perque, a més, fan unes feines com són reparar ses postetes, guardar ses gàbies i dur-hi menjar, etc.

També hi ha sa Guàrdia Civil que, entre altres missions, té aquesta de vigilar.

I, finalment, hem de tenir en compte que es títol de guàrdia federat és vàlid per a tota Mallorca i de fet qualque vegada vénen es de Sant Joan, Lluçmajor i altre pobles des voltants.

Segueix a la plana anterior.